

Udvalget helt enigt. Hvad § 1 angaar, er der foreslaaet tilføjet en Bestemmelse angaaende Spørgsmaalet: Hvem har nu egentlig Beskyttelsen, hvem har Eneretten, naar der er Tale om Fotografier, som tages efter Bestilling? Naar en Kunstner maler et Billede af en Person, er det Regelen, at Kunstneren — naturligvis med Samtykke — bevarer Eneretten til paa anden Maade at gengive Billedet, medmindre noget andet er afgjort. Med Hensyn til Fotografier mene vi, at Regelen vistnok maa være den modsatte, nemlig, at det er Bestilleren, som har Eneret, medmindre noget andet er aftalt. Vi tro, at saa længe man opretholder Forskellen mellem Fotografier og Kunstværker — og det gøre vi —, saa længe er ogsaa denne Ordning mere naturlig med Hensyn til Fotografier end den, som gælder for Malerier. Det ere vi altsaa alle enige om.

Den anden vigtige Ændring, vi foreslaa, gælder § 2, og den følger til Dels den Ændring, vi have foreslaaet med Hensyn til Beregningen af Retsbeskyttelsens Varighed. Efter Regeringsforslaget var Eneretten knyttet til Anmeldelse af Frembringerens Person og Førelse af et Register i Ministeriet for at sikre, at man til enhver Tid havde Kundskab om, at den Person, som har Eneretten, lever, og hvor han opholder sig. Dette kunde jo sikkert være meget hensigtsmæssigt under den Forudsætning, som Loven havde, men ikke naar vi komme ind paa et helt andet Princip, hvor Rettens Varighed angives til et bestemt Tidsrum fra Offentliggørelsen. Vi have derfor kunnet foreslaa, at Anmeldelsen helt bortfaldt, den er besværlig baade for Ministeriet og for Fotografen, og den er ingen Nytte til under den nye Forudsætning. Vi have ogsaa ment at kunne borttage den besværlige Anmeldelsespligt og Afgivelse af Billedet, som nu finde Sted efter Loven af 1865, der heller ikke behøves, naar man bestemmer Varigheden paa den her nævnte Maade. Vi have derfor kunnet indskrænke de Anmeldelsespligter, som der er Tale om i § 2, som Betingelse for Enerettens Bevarelse for offentliggjorte Arbejder, til Angivelse af Navn eller Firma og Billedets Forsyning med Ordet „Eneret“, idet disse to Angivelser ere tilstrækkelige for den her

foreslaaede Eneret, ligesom den ogsaa er fundet tilstrækkelig i Norge. Ved Angivelsen „Eneret“ gives der andre, der tænke paa Offentliggørelse og Gengivelse, en Advis, en Meddelelse om, at der her er en Sag, de nærmere maa undersøge, førend de skride til Offentliggørelse, og ved Angivelse af Navn er Vejen, ad hvilken de skulle søge deres Underretning, angiven. Mere behøves ikke. At iværksætte Offentliggørelsen staar saa til de paagældende selv.

Dette er de Hovedforandringer, som Udvalget har ment at burde foreslaa i Regeringsforslaget. § 4 i Lovforslaget have vi ment burde staa foran Regeringsforslagets § 3, for at have i samlet eller umiddelbar Rækkefølge alt, hvad der vedrører Rettens Erholdelse eller dens Udøvelse. I § 4 er det Spørgsmaal omhandlet, hvorledes det forholder sig med Offentliggørelse i Tilfælde, hvor Privatlivet har et berettiget Krav at stille, altsaa først og fremmest med Hensyn til Portrætter, og disse Bestemmelser have vi altsaa sat ind paa en tidligere Plads. Vi have med Hensyn til Portrætter, hvorved forstaas Portrætter af Personer, ikke helt sluttet os til Regeringsforslagets Bestemmelser, idet vi have givet Paragraffen en noget forandret Form, vedrørende det Tilfælde, hvor Hovedøjemedet med Frembringelsen ikke er at skabe et Portræt, men at afbilde helt andre Genstande. Men den vigtigste Ændring, som er foreslaaet til denne Paragraf, er, at vi udvide Beskyttelsen for Privatlivet til mere end til Portrætter af Personer, nemlig ogsaa til Gengivelser eller Billeder af Ting, som ere dannede i Privatlivet, som findes i Hjemmet eller paa ens egen Grund, dog saaledes, at Beskyttelsen ikke gælder Genstande, der findes paa eller umiddelbart op til offentligt Sted. Vi have ment, at det var en Beskyttelse, som Privatlivet naturligt kunde have Krav paa, og vi have derfor ment, at man i den Henseende burde indskrænke Fotografietten. Til § 4, der handler om Overdragelse og Overgang ved Arv, have vi ikke foreslaaet nogen Ændring.

De følgende Paragraffer 5 og 6 handle om de Indskrænkninger, der af samfundsmæssige Hensyn ere nødvendige eller hensigtsmæssige. Ogsaa der have vi gerne holdt